

La 4a setmana: tres dies més del macrojudici

written by Lluís Busquets | 7 de març de 2019

□El dilluns 4 de març començà la 4a setmana del macrojudici als encausats pel procés català. Alguns obliden la 1a, la de les qüestions prèvies en què sols declararen, el dijous 14-II, **Junqueras** i **Forn**. Els que vetllen pels drets processals no l'obliden pas. Malgrat els centenars de testimonis, a la sala no hi van ser admesos ni cap representant de magistratura de la causa que investiga l'organització del referèndum (sumari 5/2018) del Jutjat 13 de Barcelona (el jutge **Juan Antonio Rodríguez Sunyer**, a qui s'adjudicà irregularment la causa tot vulnerant les normes de repartiment, morí el passat novembre i ara ocupa el seu lloc la jutgessa **Alejandra Gil Llima**) ni el tinent coronel **Daniel Baena**, cap de la Policia Judicial de la GC de Catalunya, que s'amaga a les xarxes socials sota el pseudònim Tácito (@maquiavelo1984) i amb aquest nick ha criticat polítics que ell mateix investiga en les tres causes obertes per l'1-0, i blasmat periodistes, associacions com Òmnium i partits com ERC i CUP. Dos casos entre molts d'altres.

□**José Antonio Nieto**, exsecretari d'Estat de Seguretat, volia ser demolidor ahir amb una Fiscalia, que, finalment, semblava haver fet els deures. Parlà de violència, "tumultos", d'actuació organitzada (sempre de cara a la conspiració), de la Junta de Seguretat del 28-IX i de manca de col·laboració dels Mossos. Actuació exquisida de FCSE: no hi va haver cap càrrega policial. Tot calculat. A Catalunya existia una realitat paral·lela: les persones mossegaven els gossos; els votants pacífics atacaven la policia. Els advocats el van collar. Li van fer dir que la intervenció de la Jutgessa del TSJC del 28-IX, anul·lant els dictats de Fiscalia, i posant la convivència del ciutadà per davant de l'eficàcia policial, no facilità les coses. Volia distingir davant del fiscal la part

expositiva i la part dispositiva del mandat, adduint que primer era la substància de no permetre el referèndum; i la convivència era adjectiu, i passava a segon terme. Però l'advocat **Melero** li va ensenyar els documents i va haver de posar davant de tot la convivència ciutadana abans de l'eficàcia. Cap baixa de les FCSE i gairebé un miler de ciutadans ferits per tancar un 5% de col·legis. **Marchena** va tallar: no volia que es notés l'eficàcia de les porres? I aquesta és l'altra. **Marchena** talla quan vol i davant de documents videogràfics, diu que la "sala ya deliberarà". Hem de pensar que en la prova documental veurem hores i hores de vídeos? O que ens haurem de creure que els jutges se les han mirat?

□A la tarda de dilluns van declarar **Roger Torrent**, President del parlament català, i **Marchena** no va permetre als advocats fer cap pregunta fora d'aquest àmbit. Els fiscals, amb l'acusació de **Forcadell** a l'horitzó, li van demanar el mateix que a **Gispert** i **Benach**: avisos i requeriments *ante re* del TC i interès per com es van tramitar les lleis dites del Referèndum i de Transitorietat. Havia quedat clar que la Mesa és un òrgan polític i col·legial i que no pot no admetre les propostes dels grups parlamentaris perquè no pot imposar cap censura: per això no mira els fons sinó les formes. Que dictàmens de lletrats i del Consell de Garanties estatutàries són simplement consultius. Però **José M. Espejo-Saavedra**, Vice-president 2n de la Mesa per C's, i **David Pérez Ibáñez**, Secretari 2n de la Mesa del pel PSOE, van arribar a dir que de vegades també s'ha mirat el fons, que la Mesa també és un òrgan de govern del parlament i no simplement polític i que el 6/7-IX-17 la tramitació de les lleis de Referèndum i de la Transitorietat van ser excepcionals. No van ajudar **Forcadell**, certament, i tampoc no ho van fer qui era Lletrat major del Parlament, **Antonio Bayona**, que acaba de publicar el llibre *No todo vale*, ni **Xavier Muro**, Secretari General, que va voler declarar en absència de la seva imatge: consideraren insòlita la tramitació de les lleis del 6/7-IX-2017 tot sostenint que la

Presidenta podia canviar l'ordre de resolucions i la Mesa no admetre propostes. Els advocats els van fer dir com a mínim que abans d'aprovar aquelles lleis la presidenta respectà tots els torns de reconsideracions. Ah! I que mai no va amagar als companys de taula les reconvençions del TC.

□ El dimarts dia 5, **Enric Millo** anà a per totes. Parlar amb Puigdemont (el "processat rebel" segons el fiscal **Zaragoza**) era parlar amb una cadira buida (plagià **Junqueras**); **Forn** el preocupà quan li va dir que els mossos l'1-0 garantirien la normal jornada electoral (per a ell, **Trapero** abandonà la professionalitat i preferí la política); des del 10-IX a l'aplicació del 155 hi va haver a Catalunya un reguitzell continuat d'actes violents a Catalunya (en tenia comptabilitzats més d'un centenar) en un clima d'incertitud i conflictivitat que calia qualificar de violent perquè es fustigaven policies i comissions judicials, amb setges, concentracions, pintades i artefactes de foc. El 20-IX la gent cridava a "defensar les institucions catalanes" com si es tractés de pugnar contra un enemic. "Allò era el món al revés", va dir. I l'1-X hi va haver "muralles humanes". Per si el que deia no era suficient (només faltaria que el tribunal no veiés violència en aquells actes) anà per la conspiració. Del 29-IX a l'1-X, els centres públics d'ensenyament van fer múltiples activitats organitzades. Els CDR actuaven com cèl·lules autònomes i amaraven tots els conflictes. Els advocats li van fer veure que no existien el 20-IX, però era igual: havien de tenir alguna organització conxorxada amb Òmnium i l'ANC. Que va demanar "disculpes"? Ho va fer a la bona gent enganyada pel govern perquè el President de la Generalitat (responsable obvi de les càrregues!) no ho havia fet. Ah! El 27-X la declaració d'independència no va ser simbòlica en absolut. Els advocats van tenir feina a fer-lo caure en contradiccions. S'atrapa abans un mentider que un coix.

□ **Neus Munté**, exconsellera de Presidència va haver de deixar

clar que va presentar la dimissió al President el 14-VII (com van fer **Jané** i **Ruiz**, i abans, el dia 3, havia fet **Baiget**) per raons personals (se sentia desbordada) i no perquè es plantegés cap DUI al govern, ans al contrari: es buscava el diàleg en tot moment. Amb l'excusa de la moció de confiança i del debat de política general va mantenir a ratlla Fiscalia que la volia inculpar per l'agenda **Llobet**.

□A la tarda del dia 5, després de la declaració d'**Antonio Puigserver**, Secretari Tècnic del Ministeri de l'Interior i encarregat dels Mossos quan el 155 (manifestà que li havien estat "lleials"), hi va haver l'esperada declaració de **Diego Pérez de los Cobos**, coordinador responsable del dispositiu de l'1-0, ara cap de la Comandància de la GC de Madrid. Aquest senyor, fill d'un militant de Fuerza Nueva i germà de Francisco, expresident del TC (2013-17), fou acusat de tortures pel cas Urra i el 23F es presentà voluntari a la caserna de la Guàrdia Civil de Iecla uniformat per donar suport a la insurrecció. Val més recordar-ho. Com ja havia fet el matí **Millo**, l'home era la peça clau de fiscalia: abundà en els camins de la violència ("en els centres de votació es van col·locar nens i ancians com a avantguarda de parapets humans" i fins i tot "hi havia encaputxats"), per la conspiració ("a dins les muralles humanes hi havia grups perfectament organitzats", mentre les FCSE "van actuar amb exquisida proporcionalitat", amb dues novetats: acusant en el possible **Puigdemont** (la Junta de Seguretat del 28-IX convocada pel President fou kafkiana) i, sobretot, el Major **Trapero** ("es va prendre des de l'inici el meu nomenament com una ingerència i una invasió de competències", "Els mossos van tenir absoluta passivitat i nul·la col·laboració l'1-0".)

□L'endemà, dimecres dia 6, l'home va continuar i, davant dels advocats, va quedar clar que la instrucció de Magistratura demanant preservar "la convivència ciutadana" per damunt de l'eficàcia no la va entendre pas de la mateixa manera que ho entenia el Major.

□El seguí **Montserrat del Toro**, Secretària judicial del Jutjat 13, que només s'adonà del tumult davant de la Conselleria d'Hisenda, confongué la veu de **Forcadell** amb la de l'speaker de l'escenari i, després de 17 hores de registre en despatxos i ordinadors discutibles d'acord amb l'ordre judicial que duia, nerviosa i disgustada davant la concentració, li va venir cangueli a l'hora de sortir. Fins i tot demanà un helicòpter! Sort que els mossos la van ajudar a saltar per un terrat (no 'teulat') fins al Coliseum! Els directors de l'hotel Gaudí de Reus i Travé de Figueres van resultar intrascendents. Acabà la sessió matinal **Pedro Buil Armengol**, pràctic titular del Port de Palamós: volia posar en destret el conseller Rull i sortí amb la cua entre les cames.

□A la tarda fiscalia va fer tota mena de temptatives per provar la malversació i saber com es cobraven alguns treballs contractats per la Generalitat. Però no van treure ni una veta d'aigua dels amics **Vicent Nos**, empresari, i **Quim Franquesa**, estudiant, tots dos desenvolupadors informàtics, als quals se'ls hauria parlat de fer un programa de votació electrònica, *bolockchaine* inclòs, que va quedar en foc d'encenalls perquè ni els tècnics de CTTI (Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació) hi estaven disposats). **Teresa Guix**, dissenyadora de webs i primera autora de la del *Pacte Nacional pel Referèndum*, encara a la xarxa, resultà que havia fet factures negatives i tot. (I vam saber qui eren **Roc Fernández**, responsable de continguts digitals de Presidència, destituït pel 155, i **Ibon Orrantia**, informàtic independent que registra tres dominis i facturà a la dissenyadora, que renuncià a cobrar.) **Olga Solanas**, directora de comunicació de Focus Media, resulta que sols llogava espais publicitaris i no continguts creatius. **Ferran Burriel**, director de l'agència Nothingad Comunicació, també. I **Núria Llorach**, presidenta de la CCMA no declarà perquè està encausada pel Jutjat 13. I va ser divertit sentir **Xavier Xirgu**, director d'*El Punt Avui*: el diari inserta publicitat gratuïta per campanyes d'interès social com la Fundació Maragall contra l'Alzheimer i per això

va publicar la publicitat de les vies de tren. “I d’on van treure l’anunci?” “De les xarxes socials!”.